

פרשת ויקרא

או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עיזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא (ד, כח)

הרב הקדוש רבי אברהם יהושע, בעל "אוהב ישראל", מאפטא, שוחח פעם עם תלמידיו אודות חומרת החטא, וכך תיאר בפניהם: נתאר לנו יהודי צדיק וסר מרע ושמו ר' הרשל.

יום אחד מגיע ר' הרשל אל שוק הבהמות ומבקש מהמוכר בשפה רפה שימכור לו שעירת עיזים.

מדוע דווקא שעירת עיזים תמה המוכר והרי לקרבן שלמים אפשר להקריב גם זכר...?

נכון עונה ר' הרשל בשקט אבל אני זקוק לקורבן חטאת...

חטאת?! תמה המוכר אתה?! ר' הרשל... לא מתאים לך... לקח ר' הרשל את שעירת העיזים ופנה אל בית המקדש.

בהגיעו אל שערי הר הבית נבהלה שעירת העיזים מקול המון העם וברחה... רדף אחריה ר' הרשל ברחובות ירושלים ושאל את העוברים והשבים: שמה ראיתם שעירת עיזים...? שעירת עיזים? אמרו הכל ר' הרשל, אתה צריך להביא חטאת...? יהודי נכבד שכמוך...! לבסוף מצא ר' הרשל את אבידתו וכך הוא חוזר נכלם אל שערי הר הבית.

בדרכו פוגש הוא את האנשים שפגש מקודם והם אומרים לו: הו, נראה שמצאת את אבידתך, הלוואי שיתכפר לך... מגיע ר' הרשל אל הכהן ומוסר לו את שעירת העיזים.

חטאת...? תמה הכהן נו נו... האמינו לי סיים בעל ה"אוהב ישראל" באותו יום הלבינו שערותיו של ר' הרשל מבושה... לא במהרה ישוב ויחטא.

מקור: וקראת לשבת עונג